

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ , 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΓΔΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεπτῶν 15
261—Γραφεῖον δδ. Θερμοῦ—261

ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Τά δένδρα τοῦ δάσους συνεσκέφθησαν ποτὲ καὶ συνεζήτησαν περὶ τῆς βλάβης ἣν ὁ πέλεκυς προξενεῖ εἰς αὐτά. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν ὅπως οὐδὲν δένδρον εἰς τὸ ἔξης χορηγήσῃ ξύλον τὸ δόπιον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὸν ὡς λαβὴ, ἐπὶ ποινῇ νὰ ἐκκοπῇ παρὰ τῶν ἄλλων. Ὁ πέλεκυς περιέρχεται ἀνω κάτω τὸ δάσος, παρακαλεῖ τὴν κεδρὸν, τὴν δρῦν, τὸν φηγὸν καὶ τὴν πεύκην οὐδὲν τούτων χορηγεῖ αὐτῷ ξύλον δι' οὐ νὰ σχηματίσῃ λαβήν. Ἐπὶ τέλους ἐζήτησε τόσον ὅσον θὰ ἥρκει αὐτῷ νὰ κατακόπτῃ τὰς ἀκάνθας καὶ τοὺς τριβόλους, λέγων διτὶ ταῦτα ἀπομυζῶντα τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ ἐδάφους, ἐμποδίζουσι τὴν αὔξησιν καὶ ἐπισκιάζουσι τὴν δόξαν τῶν καλῶν δένδρων. Ἐγενέθεν ἥρκεσθησαν νὰ τῷ χορηγήσωσιν δίλιγον μόνον ξύλον ἀλλ᾽ ὅταν ἐλάβε τὸ ἀναγκαῖον πρὸς σχηματισμὸν λαβῆς ξύλον, τότε ἔκοψε καὶ αὐτὰ τὰ δένδρα. Οὕτω συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἀμαρτίαν ὅταν τῇ δοῦλῃ μικρά τις εὔκολία ὅπως δι' αὐτῆς ἀπομακρύνῃ τὶς τὰς στενοχωρίας του, αὐτῇ θέλει κόψει καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ὑποχωρήσαντος. Ἀντίστητε λοιπὸν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς αὐτὴν καὶ οὐδόλως ἐμπιστευθῆτε αὐτῇ.

Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

Ἡ θυγάτηρ πτωχῆς χήρας κατέλιπε τὴν καλύβην τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἀποπλανθεῖσα παρ' ἄλλων ἐγκατέλιπε τὸν ὄδηγὸν τῆς νεότητος αὐτῆς καὶ ἐλησμόνησε τὰς θείας ἐντολάς. Θερμὴ καὶ πιστὴ προσευχὴ ἦτο ἡ μόνη

παραμυθία τῆς μητρὸς, τοῦτο δὲ δὲν ἀπέβη εἰς μάτην. Κινηθεῖσα ἐκ συναισθήσεως τῆς ἀμαρτίας καὶ ποθοῦσα νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν εἰρήνην ἢν ἀπώλεσεν, ἀργά νύκτα τινα ἡ θυγάτηρ ἐπανῆλθεν οἰκαδε. Ἡτο περὶ τὸ μεσονύκτιον ἔξεπλάγη δὲ εύροῦσα τὴν θύραν ἀνοικτήν. Ἄλλ᾽ ἡ μήτηρ ἀμέσως τῇ εἶπεν: «Οὐδέποτε τέκνον μου, εἴτε νυκτὸς εἴτε ημέρας ἡ θύρα αὕτη ἐκλείσθη ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησας. Ἐγίνωσκον διτὶ θὰ ἐπανήρχεσο ἡμέραν τινα, καὶ δὲν ἥθελον νὰ σὲ κάμω νὰ περιμένης οὐδὲ μίαν στιγμήν.» Ἐὰν, ὡς ἀναγνώστα, εἰσαι μακρὰν τοῦ οἴκου του Θεοῦ, ἐνθυμήθητι διτὶ ἡ θύρα εἶναι ἀνοικτή. Εἰσελθε ἀμέσως ἀναβολῆς.

ΙΧΘΥΣ ΚΑΙ ΑΔΙΕΙΣ

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς μεγάλης ταύτης πηγῆς τῆς προμηθείας τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κατὰ μέγα μέρος διφείλεται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ ἐπὶ τε τῆς ἔκρας καὶ τῆς θαλάσσης. Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῆς ἀλιευτικῆς ἐκθέσεως ἐν Βερολίνῳ οὐχὶ πρὸ πολλοῦ γενομένης, καὶ τῆς ἔτι σημαντικωτέρας ἐν Νορβηγίᾳ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1881 μαρτυρεῖ τὴν αὔξησιν τῆς ἐκτεταμένης ταύτης βιομηχανίας κατά τε τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἀξίαν. Ἡ θέσις τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ εὐκράτῳ ζώνῃ ἔνθα οἱ ἰχθύς προπάντων ἀφθονοῦσιν, καὶ ἡ ἔκτασις τῆς παραλίας αὐτῆς, παρέσχεν αὐτῇ τὴν εὐκαιρίαν νὰ γίνῃ ἡ κορυφαία ἐν τοῖς ἀλιευτικοῖς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου. Πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ταχυτέρων μέσων τῆς συγκοινωνίας, οἱ ἰχθύς ἔνεκα τῆς ἴδιατης αὐτῶν νὰ φθείρωνται ταχέως οὐδέποτε ἐκομίζοντο ἐκ τῆς ἀκ-

της εἰς τὰ κεντρικά διαμερίσματα τῆς χώρας, ἐκτὸς εἰς λίαν περιωρισμένας ποσότητας· ἵχθυς δὲ οἵτινες τώρα πωλοῦνται πρὸς ἐν σελίνιον τὴν λίτραν τότε εἶχον δύο καὶ τρία. Δὲν πρέπει πρὸς τούτους νὰ λησμονήσωμεν πόσον συνετέλεσεν εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἡ χρῆσις τοῦ πάγου. Πρότερον σχεδὸν πάντες οἱ ἵχθυς πλὴν τοῦ δινίσκου καὶ τῶν φεγγάων κατηναλίσκοντο εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς ἀκτῆς μέρη, πολλάκις

κατοίκους εἰς ἐπαύξησιν τοῦ πλουσίου, τούτου κλέ-
δου τῆς βιομηχανίας.⁷ Ας εὐχηθῶμεν γῦν ὅτε ἐπὶ θύ-
ραις κείται ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ὅτι
θέλουσιν ἐπωφελήθη ὁι δημότεροι τῆς ἀπειρου ἐκτά-
σεως τῆς ἐλληνικῆς παραλίας διπώς μεταχειρίζομενοι
τὰ μέσα δι' ὧν ἡ ἀλιεία σήμερον προήλθη, κατακλύ-
σωσι τὰς ἀγοράς τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑγείους ἀμά
καὶ νοστίμευταν ἵχθυνταν τροφῆς.

ΠΙΣΤΟΣ ΚΥΩΝ

διλγών ήμερών, ἐπανατίθενται εἰς πάγον καὶ ἀποστέλλονται εἰς ἑτέρας ἀγορὰς, ἔνθα ἀγοράζονται ὑπὸ τῶν μικρεμπόρων, οἵτινες καὶ αὐτοὶ τοὺς διατηροῦσι νωπούς μὲν πάγον ὁνσοῦ ἀγορασθῶσι πρὸς χρῆσιν τῆς οἰκογενείας. Ὅπελογίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1861 ὅτι ἐπωλοῦντο ἑτησίως ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου 1,050,000,000 νωπαὶ ρέγκαι, περὶ τὰ 500,000,000 γαρίδες, 9,797,760 ἑγχέλους, 406,080 σχαλαμόνες, 400,000 ὄνισκοι, πλὴν ἀπειρού ποσότητος ἑτέρων ἰχθύων ἥτις τονος σημασίας καὶ ἀξίας. Καίτοι ή Ἀγγλία ἔχει μείζονα παραλίαν τῆς Σκωτίας καὶ οἱ ἰχθύς εἰσὶν ἀφθονώτεροι καὶ ποικιλώτεροι, κατ' ἀναλογίαν δύως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς ή Σκωτία εἶναι κατὰ πολὺ ὑπερτέρα τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν ἀλιείαν, αἱ δὲ ρέγκαιαι αὐτῆς ἀποτελοῦσι τὴν σημαντικωτέραν βιομηχανίαν ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τὴν ἐν Νορβηγίᾳ τοιαύτην. Ἡ ἀλιεία τῶν ρέγκων τῷοντι παρέχει 3,000,000, λιρῶν στερλ. ἑτησίως καὶ ὑπελογίσθη ὅτι ή ἀξία τῶν ρέγκων τῶν ἐκφορτωνομένων ἐν τοῖς σταθμοῖς τοῦ διαμερίσματος τοῦ Ἀθερδήν εἶναι μείζων δλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τὸ δποῖον ή μεγάλη καὶ λίαν καλλιεργημένη ἐκείνη κοινότης ἀπολαμβάνει ἐκ τῶν μισθωμάτων τῆς ἀκινήτου κτήσεως. Ἐν τῇ Σκωτίᾳ δὲ ἀριθμὸς τῶν λέμβων αἱ δποῖαι ἡσχολοῦντο τὸ 1878 εἰς τὴν ἀλιείαν τῶν ρέγγων καὶ τοῦ ὄνισκου, ἀνήρχετο εἰς 14,431, παρείχετο δὲ ἐργασία εἰς 46,529 ἀλιεῖς καὶ πατίδας, 976 ταρειχευτάς καὶ 1984 βαρελοποιοὺς πλὴν τούτων ή βιομηχανία ἐκείνη ἀπησχόλει καὶ 40,537 ἔτερα πρόσωπα.

Ἐκ Σκωτίας προμηθεύεται ἡ Ἀγγλία τὸν σαλαμᾶνα ἢ δὲ ἀλισιά αὐτὴ μόνη ἀποφέρει τὸ στρογγύλον ποσὸν 300,000 λιρ. ἐπειδής. Ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν ὁ σκωτικὸς σαλαμᾶν ἦτο περιζήτητος καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην· ἦτο λίαν ἀξιοζήλευτον ἔδεσμα παρὰ τοῖς μοναχοῖς τῆς Γαλλίας. κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς δεκατης πέμπτης ἑκατονταστηρίδος ἡ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἰακώβου τοῦ πρώτου ἀπέστειλε δῶρον ἐκ τοῦ «βασιλικοῦ ἰχθύος» εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς τὴν δούκισσαν τοῦ Κλάρενς

Ἐν Ἑλλάδι ή ἀλιεία οὐδεμίαν ἔχει πρόσδον ἀλλὰ διατελεῖ ἐν τοῖς σπαργάνοις ὡς ἦτο καὶ κατὰ τὴν τουρκικὴν δεσποτείαν. Ἰσως ή ἔλλειψις τῶν μέσων πᾶς συγγενειῶνας δὲν ἐνθαρρύνει τοὺς ἐπιχειρηματίας

λίνην τοῦ κυρίου του, τὸν δύποιον ἢ νοημοσύνη καὶ ἀφοσίωσίς του ἔσωσεν ἐκ φοβεροῦ θανάτου.

ΚΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

«Τί δέξιόλογον πρᾶγμα εἶναι αἱ γνώσεις, ἔλεγεν ὁ θηρὸς καὶ ἐνεργητικὸς ἄνθρωπος εἰς ἓνα πολὺ πρεβύτερον αὐτοῦ. «Αἱ γνώσεις εἶναι δέξιόλογον πρᾶγμα», ἐπανέλαβεν ἑκεῖος, «τὰ τέκνα μου γινώσκουσι τελειώτερα ἐν ἡλικίᾳ ἕξ καὶ ἐπτά ἔτῶν ὅσων ἐγὼ ἐγίνωσκον ἐν ἡλικίᾳ δώδεκα ἔτῶν. Δύνανται ν' ἀναγγέλωσκωσι παντὸς εἰδούς βιβλία, καὶ νὰ διμιλῶσι περὶ παντὸς ἀντικειμένου. Ὁ κόσμος εἶναι πολὺ σοφώτερος ἢ ὅσον ἡτον ἄλλοτε. Ἐκαστος γινώσκει τι περὶ παντὸς πράγματος. Δὲν φρονεῖτε, κύριε, διτὶ αἱ γνώσεις εἶναι δέξιόλογον πρᾶγμα;»

«Πῶς κύριε, ἐπανέλαβεν δὲ γέρων, σοθαρώτερος γε-
όμενος, τοῦτο ἔκαρτάται καθολοκηληρίαν ἐκ τῆς χρή-
στεως ἡτίς γίνεται αὐτῶν. Δύνανται νὰ ἥναι εὐλογία
κατάρα. Αἱ γνώσεις εἶναι μία αὐξησις δυνάμεων,
καὶ ἡ δύναμις δύναται νὰ ἤκαρδν ἢ καλὸν πρᾶγμα.»

«Τοῦτο σωστὰ σωστὰ δὲν δύναμαι νὰ ἔννοήσω»,
εἶπεν δὲ ἄνθρωπος, «πῶς ή δύναμις δύναται νὰ ἦναι
τακὸν πρᾶγμα.»

«Θὰ σᾶς εἴπω», ήγίως ἀπήντησεν δὲ γέρων, «διταν
δύναμις ἐνὸς ἵππου εἶναι υπὸ περιστολὴν, τὸ ζῶον
ἴνιας χρήσιμον, κομίζον φορτία, σύρον βάρη, καὶ φέρον
τὸν κύριόν του. Ἀλλ᾽ ὅταν ἡ δύναμις ἔκεινη εἶναι ἀ-
περιόριστος, δὲ ἵππος θραύσει τὸν χαλινόν του, κατα-
τυντρίβει τὴν ἄμαξαν τὴν διποίαν σύρει ἢ ἀπορρίπτει
τὸν ἀναβάτην.

«Ἐννοῶ, ἐννοῶ», εἶπεν δὲ μικρόσωμος ἀνήρ.

« Ὅταν τὸ ὄνδωρ μεγάλης λίμνης καταλλήλως διηγήται διὰ τάφρων, καθίστησι τοὺς πέριξ ἀγρούς εὐφόρους, ἀλλ' ὅταν ἐκρήγνυται ἐκ των δυθῶν, πατασσέρει πᾶν τὸ προστυγχάνον, καὶ καταστρέψει τὸ προϊὸν τοῦ ἀγροῦ. »

«Ἐννοῶ, ἐννοῶ», εἶπεν δὲ μικρὸς ἀνθρωπός.

«Οταν πλοιόν τι δρθῶς δδηγηται, τὸ ίστιον τὸ δ-
ποιον ἀπλόνει καθίστησιν αὐτῷ δυνατὸν νὰ φθάσῃ τὸ
ταχύτερον εἰς τὸν λιμένα· ἀλλ' ἂν κακῶς διευθυνθῇ
θέσον περισσότερα καὶ ἀν ἔχῃ ίστια, τόσον πλειότε-
ρον θέλει ἐξέλθει τοῦ δρόμου του.»

«Ἐννοῶ πληρέστατα», εἶπεν ὁ μικρὸς ἀνθρώπος.

«Τότε λοιπὸν, ἐξηκολούθησεν δὲ γέρων, ἐὰν ἐννοήσῃ ταῦτα τοσοῦτον καθαρῶς, ἐλπίζω δὲ δύνασθε ἀλλὰ ἐννοήσητε ἐπίσης δὲ τὶς ὅπως ή γυνδσις ή καλὸν πρᾶγμα, πρέπει ὅρθως νὰ ἐφαρμόζηται. Ἡ χάρις του Θεού εἰναι τῷ καρδίᾳ θέλει καταστῆσει τὴν γνῶσιν τοῦ νοὸς ἀνύλογίαν· ἀλλ᾽ ἄνευ ταύτης δύναται ν' ἀποβῆ ὡρία καλλιτέρα τῆς κατάρας.»

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΑΡΦΕΙΔΑ.

Μετὰ ἔνδεκα ἑβδομάδων ἀγωνίαν διπρόσδρος τῆς Αμερικανικῆς Όμοσπονδίας στρατηγὸς Γάρφειλδ ἐξέ-

πνευσε τῇ 19 Σεπτεμβρίου (ε. ν.) ἐν Δογγύβρατς ὅπου εἶχε ἀρτίως μετενεγχθῇ ὅπως ἀπομακρυνθῇ τῆς Θερμότητος ἵτις ἐπεκράτει ἐν Βασιγκτῶνι. Ἡ κατάστασις αὐτοῦ ἐθεωρεῖτο ἀπελπιστική ἐπὶ τινας ἡμέρας, τραπεῖσα ἐπὶ τὰ χείρω μίαν ἑδομάδα πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· τὸ δίγος εἶχεν ἐπέλθει μετ' αὐξώνσης δριμύτητος καὶ ἡ ἀτονία ἐπῆλθεν ὑπερβολική. Τὸ τέλος ὁμως αὐτοῦ ἦτο κάπως αἰφνίδιον. Ὁ πρόεδρος ἐφαίνετο ἰσχυρότερος καὶ ἐκοιμᾶτο τόσο καλὰ ὥστε ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ οἱ λατροὶ εἶχον ἀποσυρθῆ, ἀφέντες τοὺς ταγματάρχας Σουανὶ καὶ Ρόκουελ ἐντὸς τοῦ δωματίου πρὸς φύλαξιν. Αἴφνης ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ ἐξήγυπτος τακτοποιώντας διὰ σποράδων τόνους ἐν

ευκηνής, παραπονουμένος διὰ σφυρού πονού εν τῇ καρδίᾳ ἐνῷ δὲ ή κ. Γάρφειλδ καὶ οἱ ιατροὶ ἐκλήθησαν ἔχασεν οὗτος τὰς αἰσθήσεις του, καὶ ἀπέσθανεν ἡ σύνχως εἰς διάστημα εἴκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας· ή αἰτία τοῦ θανάτου του ὑπῆρξεν ἐσωτερικὴ αἷμορραγία. Οἱ ἀπόντες ὑπουργοὶ ταχέως ἐκλήθησαν καὶ ή Θλιβεράτη εἶδησις ἀμέσως ἐτηλεγραφήθη εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον·
"Ἄρθροι εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅστις ἀμέσως ὠρκίσθη ὡς πρόεδρος καὶ ἀνεψιώτεν εἰς Λογγύθραντς. Συγχρόνως ή εἶδησις διεδόθη μετά θαυμασίας ταχύτητος, οἱ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ ποδὸς ἀναγνελάγοντων πυρκαϊῶν χώρα-

εκκλησιῶν καὶ οἱ προς ἀναγγελιὰν τῶν πυρκαιῶν καθ-
δωνες ἐκρούσθησαν τὸ μεσονύκτιον ἐν Νέᾳ Τύροιχ, ἐνῷ
πλήθη συνέρρεον λίαν ἔξηρεθισμένοι εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ
συνηθροίζοντο πέριξ τῶν πινάκων ἐφ' ὃν ἐκολλῶντο
τὰ δελτία ἐκφράζοντες τὴν ὄργην αὐτῶν κατὰ τοῦ
Γκιτώ. Ὑπῆρξε τωδότι φόβος ὅτι θά ἐγίνετο ἔφοδος
εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ισχυραὶ πρόσθετοι φρουραὶ ἐτέ-
θησαν ἐν αὐτῇ ἀλλὰ τὰ πάντα ἐμειναν ἡσυχαὶ καὶ ὁ
Γκιτώ ὅστις πολὺ ἐταράχθη μαθὼν τὸν Θάνατον

τοῦ θύματος αὐτοῦ, ἵσως μετενεχθῇ εἰς φυλακήν των
τῆς Νέας Ἱερσένος διπώς δικασθῆ, καθότι ὁ τέως πρόε-
δρος ἀπέθανεν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐκείνη. Καθ' ὅλην τὴν
χώραν τὸ αἰσθῆμα τῆς λύπης εἶναι ὅμοδυμον καὶ εἰ-
λικρινές. Τὰ κομματικὰ παρηγκωνίσθησαν καὶ ἀντε-
κατέστησεν αὐτά λύπη καὶ συμπάθεια, ἐκεῖνοι δὲ οἱ

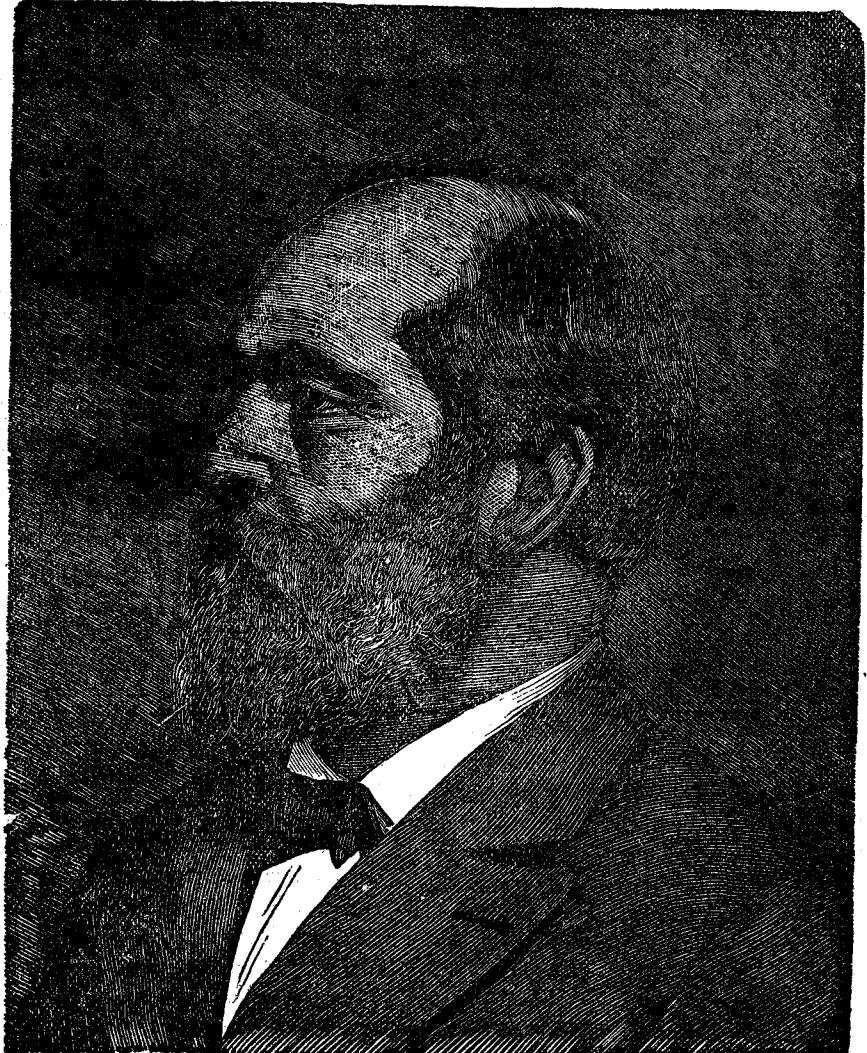
τινες ἦσαν οἱ μᾶλλον ἀντίθετοι πρὸς τὴν προεδρείαν τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ ἔξυμονοι νῦν αὐτὸν ἀπροκαλύπτως. Ὁ Θάνατος αὐτοῦ τωόντι, δύναται τις εἰπεῖν, κατέστησεν αὐτὸν τὸν δημοφελέστερον τῶν προέδρων. Τὸ πένθος ἦτο γενικὸν ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι, ἐνθα πολλαὶ οἰκίαι ἔκαλυψθησαν διὰ σκέπτης

καὶ πᾶσα ἐργασία καθολοκληρίαν ἔπαισε τὴν ἐπομένην ἡμέραν τοῦ Θανάνου του, πᾶν δὲ δημόσιον καὶ ιδιωτικὸν γραφείον ἐκλείσθη τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας του. Ἡ αὐτοψία ἡ γενομένη ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ Γαρφειλδ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Θάνατος ἦτον ἀναπόφευκτος, μόνον δὲ ἐβράδυνε ἐκ τῆς ἐπιτηδείας θεραπείας καὶ τῆς ἴσχυρᾶς κράσεως τοῦ πάσχοντος τὴν ὥποιαν εἰς τῶν θεραπόντων ἄτρων ὁ Δρ. Ἀγιοῦ Θεωρεῖ ὡς δλωτὸν ἔκτακτον. Ἡ σφαῖτα εὑρέθη εἰς διάφορον θέσιν ἐκείνην ἦν προσεδόκων, ὅτο δὲ ἐπὶ τοῦ κατωτέρου μέρους τῆς σπουδυλικῆς στήλης, ἐνῷ οἱ πνεύμονες ἐλαφρῶς εἶχον προσβληθῆν. Οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου τοῦ στρατηγοῦ Γαρφειλδ τεσοῦτον ἡλιοιώθησαν ἐκ τῆς παθήσεως.

σεως ὥστε μόλις ἀνεγγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ πλήθους οἵτινες ἐπεσκέψθησαν τὸ λείψανον πρὶν ἡ ἔτι μετενεχθῆ εἰς Βασιγκτῶνα. Ἡ νεκροφόρος ἀμάξοστοιχία ἦτο περιβεβλημένη πενθίμω σκέπη καὶ πλήθη συνωστίζοντο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ριπτομένων ἀνθέων καὶ κρουομένων τῶν καδώνων ἐν ταῖς πόλεσι δὲ ὅν διήρχετο. Ὁ πρόεδρος, Ἀρθορ ἀπόντησε τὴν ἀμάξοστοιχίαν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Βασιγκτῶνος, ἔνθα τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ ἦτο ἐκτεθειμένον ἐν τῷ Καπιτωλίῳ ὅποθεν ἐ-

σίαν, ἀλλ' ἡ κ. Γάρφειλδ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ θέλουσιν ἀπολαύει μέσων ἐκ τοῦ ποσοῦ τὸ ὄποιον συνήχθη εὔθυνος μετὰ τὴν δολοφονίαν καὶ τὸ ὄποιον αὐξηθήσεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πολυκλαύστου προέδρου.

Ἡ Θλίβερά εἰδησις, γράφει ἀγγλική τις ἐφημερίς, τοῦ θάνατον τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ ἀπετέλεσε τὸ μόνον ἀντικείμενον ὄμιλον; ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἀγγλίας. Ἐκδηλώσεις τῆς γενικῆς λύπης ἀναφέρονται

Ο στρατηγὸς Γάρφειλδ.

πρόκειτο νὰ μετενεχθῇ εἰς τὴν γενέτειραν πολιτείαν Ὁχαίο ἵνα ταφῇ ἐν τόπῳ ἐκλεχθέντι παρ' αὐτοῦ τοῦ τέως προέδρου. Ἡ κυρία Γάρφειλδ συνώδευσε τὸ λείψανον τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰς Βασιγκτῶνα, ὑπέφερε δὲ τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ μετὰ τῆς μεγαλητέρας καρτεροφυχίας καὶ γαλήνης, βαθέως συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς συμπάθειας ἡτὶς ἐδείχθη αὐτῇ πανταχόθεν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἰδίως, ἡς ἡγήθη ἡ βασίλισσα καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια. Ὁ πρόεδρος κατέλιπε λίγην μετρίαν περιου-

έξ διλων τῶν μερῶν τῆς χώρας, καὶ πολυάριθμα μηνύματα συλλυπητηρίων ἐστάλησαν διὰ τοῦ ἀτλαντικοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν εἰδησιν. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ὁ πρίγγηψ τῆς Οὐαλίας, καὶ ἄλλα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐτηλεγράφησαν τὴν Ἀμερικανικὴν πρεσβείαν ἐν Λονδίνῳ ἐκφράζοντες τὴν λύπην αὐτῶν καὶ ἡ αὐτῆς μεγαλειότης ἐστειλε καὶ ἀπευθεῖας τῇ κ. Γάρφειλδ τὸ δε τὸ ἄγγελμα. — «Λέεις δὲν δύνανται νὰ ἐκφράσωσι τὴν βαθείαν συμπάθειαν ἣν αἰσθάνομεν

ἐπὶ τῇ φοβερῇ ταύτῃ στιγμῇ δι' ὑπᾶς; εἴθε ὁ Θεὸς νὰ στηρίξῃ καὶ παραμυθήσῃ ὑπᾶς, διότι μόνος Αὐτὸς δύναται τοῦτο». Μηνύματα συμπαθείας ἐστάλησαν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστωνος ἐν ὄνόματι δόλοκλήρου τοῦ ὑπουργού, τοῦ λόρδου δημάρχου, τοῦ οἰκουμενικοῦ συνεδρίου τῶν μεθοδιστῶν κλπ. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐν πάσῃ τῇ Ἀγγλίᾳ συνηλθον δημοσίᾳ δημοσίᾳ ἀναγράψωσι τὴν Θλίψιν ἣν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ ἡ στάθμησαν διὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ.

Ο δολοφόνος τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ εἶγαι τὴν καταγωγὴν Γάλλος ἐγεννήθη ὅμως ἐν Φρείπορτ τῆς Ἰλλινόης ἐν ἔτει 1841. Τὴν εἰδονα αὐτοῦ παρατίθεμεν ὡς διπως ἴδωσιν οἱ ἀναγνῶσται· ἡμῶν ἢ τὸν αἰτιον δι' ὃν συνεταράχθη ὀλόκληρος λαὸς ἐκ 50 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης. Ο δολοφόνος ὄνοματι Γκιτώ ἐσπού-

δασε τὰ νομικὰ ἐν Σικάγῳ ἀλλ' ἡναγκάσθη νὰ φύγῃ ἐκεῖθεν διότι ἀπώλεσε τὴν ὑπόληψιν διότι συνήχαγε χρήματα τὰ ὄποια παρέλειψε νὰ ἀποδώσῃ τοῖς πελάταις αὐτοῦ. Φαίνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἀνθρώπος τεταραγμένας ἔχων τὰς φρένας καὶ ἀνωμάλου βίου. Κατ' ὄνομα δικηγόρος ἔνει ὑποθέσεων ἔσχε κακὴν ὑπόληψιν διπούτο πολιτεύεται. Κατὰ καιροὺς ἦτο ὑπόληψιν ὑπὲρ τῆς Θρησκείας τὸ τελευταῖον δὲ θέρος ἐτράπη ἐπὶ τὰ πολιτικὰ, κατὰ τὸ φαινόμενον ἐλπίζων νὰ προαχθῇ διὰ διμιλιῶν ὑπὲρ τῶν τοῦ κόμματος τῶν συντηρητικῶν ἐν Νέα Υόρκη. Ἐπεσκέπτετο συχνὰ τὴν Δευτήν οἰκίαν ἡτοι τὴν κατοικίαν τοῦ προέδρου ζητῶν συνεντεύξεις—αἴτινες οὐδέποτε ἐδίδοντο—δημοσίᾳ διορισμοῦ αὐτοῦ εἰς θέσιν δημοσίαν ἀδιακόπως δὲ διηγήθησεν γράμματα τῷ προέδρῳ ἐκφράζων τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἔριδι μεταξὺ ἐκείνου καὶ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κόνκλιν. Τὸ ἔξωτερικὸν αὐτοῦ οὕτω

περιγράφεται. — Εἶναι ἀγήσυχος καὶ νευρικός ἐν ταῖς κινήσεσιν ἀδιακόπως, χειρονομῶν ὅταν λαλῇ. "Εχει ἐξογκωμένα τὰ μῆλα τῶν παρειῶν, τὰς δὲ παρειὰς βεβιθυμένας, μέτωπον ἐπικλινές, καὶ λεπτὰς μελαίνας τοίχας. "Εχει δὲ ἀνάστημα 5 ποδῶν καὶ 5 δακτύλων."

Ο «Κῆρυξ τῆς Νέας Υόρκης» ἀναγγέλλει ὡδε πως τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ.

Ο πρόεδρος Ἰάκωβος Η. Γάρφειλδ ἀπέθανε. Ἐξέπνευσε τὴν ἑσπέραν τῆς 19 Σεπτεμβρίου τὰς ἔνδεκα παρὰ εἰκος πέντε λεπτά. Ο στρατηγὸς Σουζίν καὶ διαγματάρχης Ρόκελ εἰσῆλθον εἰς τὸν κοιτῶνα δημοσίων ἐκτελέσωσι τὴν συνήθη φυλακὴν, προσδοκῶντες ἡσυχον νόκτα, ἀλλὰ τὰς δέκα παρὰ τέταρτον διπρόεδρος αἴρηνς ἔθηκε τὴν χειρά του ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ εἶπεν, «ὦ, δηποτος πόνος!» Ερωτηθεὶς ποῦ ἡσθάνετο τὸν πόνον, διπρόεδρος Γάρφειλδ ἀνέκραξε «ὦ! ὦ!» Ο Ρόκελ ἔπιασε τὸν σφυγμόν του, ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθη νὰ τὸν εύρῃ. Ο Δρ. Βλίς καὶ δ. Δρ. Ἀγνιού ἐκλήθησαν ἀμέσως καὶ ἡμά φθάντες ἀπεφήναντο διτε διάσχων ἦν εἰς τὰ ἔσχατα. Ἡ κ. Γάρφειλδ καὶ διθυγάτηρ αὐτῆς εἰδοποιήθησαν περὶ τοῦ λυπηροῦ γεγονότος ἦλθον εἰς τὸν κοιτῶνα μετὰ τῆς δεσποινίδος. Ρόκελ καὶ ἄλλων φίλων. Ο πρόεδρος δὲν ἔδωκε περαιτέρω σημεῖον, περιελθὼν εἰς ἀναισθησίαν πλήρη ἐωσοῦ τὰς ἔνδεκα παρὰ εἰκοσιπέντε λεπτὰ δ. Δρ. Βλίς ἀνήγγειλεν διτε εἶχε τελειώσει. Ἡ κ. Γάρφειλδ ἔφερε τὸ φοβερὸν δυστύχημα καρτερικῶτατα. Ἡ εἰδησις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ προέδρου ταχέως διεδόθη καθ' ὅλην τὴν πολιτείαν, καὶ ἐν διλίγοις τῆς ὥρας λεπτοῖς διλόκληρος ἡ χώρα ἐγίνωσκε τὸ συμβάν. Οὕτω ἔκλεισε τὸ στάδιον τοῦ εἰκοστοῦ Προέδρου τῶν Ην. Πολιτειῶν, διτε διεπέλεσεν εἰς τὸ διξιώμα διακοσίας ἡμέρας, διγδοήκοντα ἐκ τῶν δημοτῶν διηλθε ἐν τῇ κλίνῃ τῆς ἀγωνίας. Τὸ ἔθνος ἐστερήθη οὗτο τοῦ δολοφονίας τοῦ προέδρου αὐτοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ διατηρέδρος ἀνέλαβε τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως».

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ διατηρέδρος Ἀρθορ, ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ Ἰάκωνος Βράδυ ὅμωσεν, ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐν Νέα Υόρκη τὸν ἔξης δρόκον: «Ορκίζομαι διτε θέλω πιστῶς πληρώσει τὸ διξιώμα τοῦ προέδρου τῶν Ην. Πολιτειῶν, καὶ θέλω πράξει τὸ κατὰ δύναμιν δημοσίων διατηρήσω, προστατεύσω καὶ ὑπερασπίσω τὸ σύνταγμα τῶν Ην. Πολιτειῶν».

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα λέγεται διτε διποθανῶν πρόεδρος δὲν ἀφῆκε διαθήκην, καὶ διτε διαρκούσης τῆς δισθενείας του εἶπεν διτε διεθύμει νὰ συντάξῃ τοιαύτην, καὶ διτε ἐκείθυμει ἵνα ἡ περιουσία του διανεμηθῇ κατὰ δικαιίου τινα τρόπον μεταξὺ ἐκείνου καὶ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κόνκλιν. Τὸ ἔξωτερικὸν αὐτοῦ οὕτω

ρας. Ή δέκα της περιουσίας του είναι περὶ τὰς 25 χιλ. δολλάρια, πέρι λαμβανομένης καὶ τῆς οικίας του ήτης είναι υποθηκευμένη.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Πολλὰ ζῶα ἐπηρεάζονται ὑπὸ τινῶν χρωμάτων πλειστερον ἢ παρ' ἄλλων. Ὁ χαμαιλέων λίσταν ἐπηρεάζεται ἐκ τοῦ μέλανος χρώματος, προσπαθεῖ δὲ πάσῃ διαφύσει καὶ ἀποστρέψει τὴν προσέκουσαν ἡδονήν.

ταν μελας πιλος ετινετο κατα την ηιδον αυτου α-
μέσως το ζων απεσύρετο και καθίστατο μέλαν. Ει-
ναι προφανες δι τις ως έκ της φροντίδος ήν λαμβάνει
να αποφεύγη τα αντικείμενα έκεινα τα δποια προξε-
νοῦσι την μεταδολήν ταύτην ή προσπάθεια αυτη πα-
ράγει πόνον εις αύτον το χρώμα φαίνεται δι τις ένερ-
γεις ἐπ' αύτου ώς δηλητήριον. Έκ τινος αντιπαθείας
τοιαύτης φύσεως δ βούβαλος και δ βοῦς γίνονται μα-
νιώδεις ἐκ του ἑρυθρου χρώματος, το δποιον κατά-
την αἰσθησιν του τυφλου ἀνθρώπου, ένεργεις ἐπ' αὐτῶν
ώς δ ήχος σάλπιγγος· και ή ξήιδνα πολὺ ἐρεθίζεται
να δῆη δι ταν δ έχιδνοθήρας παρουσιάσθη εις αύτην ἑ-
ρυθρὸν ράκος. Και ἄλλα ζῶα εἰσὶν ἐφ' ὅν χρώματά
τινα ἔχουσι το ἀποτέλεσμα γοντείας. Οι φοροῦντες
μέλανας πίλους το θέρος ἐνοχλοῦνται ώπο τῶν μυιῶν
ἀπειράκις πλειότερον ἔκεινων οἵτινες φοροῦνται λευκούς.
Τὰ γεγονότα ταῦτα εἰσὶ λιαν περίεργα, και χρήζου-
σιν ἐρεύνης. Ὄλιγα ξῶα τώρα γινώσκομεν περὶ του
τρόπου καθ' δι τὰ ζῶα ἐπηρεάζονται ἐκ τῶν χρω-
μάτων, και τὰ διλύγα ταῦτα εἰναι γνωστά ἐκ της ἀ-
πλῆς παρατηρήσεως ἐν τῷ καθ' ήμέραν βίῳ. "Οταν
πλειόνες παρατηρήσεις του εἴδους τούτου γίνωνται
και συστηματοποιοῦνται δύνανται να φέρωσιν εις συ-
νεπείας πρακτικῆς ωφελείας.

TO KAKAON

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ή εἰσαγωγὴ καὶ κατανάλωσις τοῦ κακάου ηὔξησε μεγάλως, ἔνεκα τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὡς θρεπτικού ποτοῦ καταστάσης γενικῶς γνωστῆς καὶ ἐκτιμηθείσης, νῦν δὲ μπέρ τὰς 10,000,000 λίτραις ἐτησίως εἰσάγονται εἰς τὴν Μεγ. Βρεττανίαν μόνον πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Πρὸ ἐξήκοντα ἑταῖρον οὐδὲ τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐφέρετο

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΕΘΙΜΟΝ ΕΝ ΟΔΔΑΝΑΙΑ

Τὸ δένδρον τοῦτο, τὸ θεόβραχμα κακάρων τῶν βοτανικῶν, ἥτο καὶ ἀρχὰς θεαγενεῖς τοῦ Μεξικοῦ, ἔνθα ἔτι καὶ νῦν εὑρηται ἐν ἄγροις καταστάσει, ἀλλὰ νῦν κυρίως καλλιεργεῖται ἐν ταῖς νήσοις τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν καὶ τοῖς βορείοις μέρεσι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Εἶναι δειθαλὲς δένδρον, αὐξάνον εἰς ὑψός ποικίλλον ἀπὸ 15 ἕως 20 ἢ 30 ποδῶν· τὰ φύλλα του εἰσὶν ὠσειδῆς ἢ ἀκοντειδῆς, ἐπὶ βραχυτάτων καυλῶν· τὰ ἄνθη δὲ ἀσημαντά· ἀλλὰ οἱ καρποὶ εἰσὶ τὸ οπιμαγικώ-

Πολλαὶ καὶ διάφοροι ἔξηγήσεις δίδονται ἐπὶ τοῦ ἐθίμου τούτου, καὶ τοῦ λόγου ἐξ οὐ προσῆλθεν· ἀλλὰ ἡ πιθανωτέρα εἶναι ὅτι εἰσήχθη πρὸς πληροφορίαν τῆς γεννήσεως τοῦ βρέφους, καὶ πρὸς εἰδοποίησιν τῶν εἰσελευσομένων εἰς τὴν οἰκίαν νὰ μὴ κρούσωσι πολὺ δυνατὰ τὴν θύραν.

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ Ο ΟΔΔΑΝΔΟΣ

‘Η οίκια ή μάλλον ή καλύβη ἐν ᾧ Πέτρος διέγεις
κατέφει διερκούσῃς τῆς θεμελιώσεως τῆς Πετρουπόλεως, θεωρεῖται σχεδὸν ὡς ἵερα ὑπὸ τῶν Ῥώσων, καὶ
ἐκαλύφθη διὰ πληνυκοτίστου οἰκοδομῆς μετὰ θύλων
ὅπως προστατευθῇ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ χρόνου. ’Ἐν
τῇ καλύβῃ ταύτῃ, ἡτις συνίσταται ἐκ μόνου τριῶν
δωματίων, Πέτρος διέγειτο Ὁλλανδόν τινα
πλοίαρχον, δστις, ἀκούσας δτι ή Πετρούπολις ἐκτί-
ζετο, καὶ δτι διάυτοκράτωρ εἶχε μεγάλην ἀγάπην διὰ
τὰ πλοῖα καὶ τὸ ἐμπόρειον, ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ
τὴν τύχην του, καὶ ἐπομένως ἔφθασε μὲ τὸ πρῶτον
ἐμπορικὸν πλοίον τὸ δποίον ποτὲ ἀνέπλευσε τὸν Νέ-
βαν. ’Ο Ὁλλανδὸς ἦτο κομιστής ἐπιστολῆς συστα-
τικῆς εἰς τὸν λιμενάρχην, ἐκ τίνος φίλου του ἐν Ὁλ-
λανδίᾳ, ἐν ᾧ παρεκαλείτο νὰ λάθῃ τὴν φροντίδα δ-
πως εὑρη φροτίον δ παρ’ αὐτοῦ συσταινόμενος. ’Ο
Πέτρος εἰργάζετο ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης ἐν τῷ Ναυαρ-
χείῳ ὅταν τὸ πλοίον διήρχετο καὶ ἐχαιρέτισε διὰ
δύο ή τριῶν βολῶν κανονίου.

Ο αὐτοκράτωρ κατεθέλχθη, καὶ πληροφορηθεὶς περὶ τῆς διποθέσεως τοῦ Ὄλλανδοῦ ἀπεφάσισε νὰ ἀστειευθῇ μὲ αὐτόν. Διέταξεν δέν τὸν λιμενάρχην νὰ ἴδῃ τὸν πλοίαρχον ἃμα ὡς ἔφθασε, καὶ νὰ τὸν διευθύνῃ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ὡς ἐμπορον μόλις πρὸ μικροῦ ἐκεὶ ἔγκατασταθέντα. Ο Πέτρος ἐπῆγεν εἰς τὴν καλύβην μετὰ τῆς αὐτοκρατείρας, ἥτις ὅπως δώσῃ ἔτι μείζονα ἀστειότητα εἰς τὸ παιγνίδιον, ἐνεδύθη ἀπλῶς ἐσθῆτα, οἷα ἡρῷος εἰς τὴν σύζυγον ἐμπόρου. Ο Ὄλλανδος εἰσήχθη εἰς τὸν αὐτοκράτορα, δοστὶς τὸν ἐδέχθη μετὰ μεγάλης εὐμενείας, καὶ ἐκάθισαν τρώγοντες δμοῦ ἄρτον καὶ τυρὸν. Ο δρθαλμὸς τοῦ Ὄλλανδοῦ συγχρόνως ἀνηρεύνα τὸ δωμάτιον, καὶ ἤρξατο σκεπτόμενος ὅτι οὐδὲις ζῶν ἐν τόσῳ εὐτελεῖ μέρει ἦδνατο νὰ ἢ εἰς αὐτὸν χρήσιμος. Ή αὐτοκράτειρα μετ' οὐ πολὺ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, ὅταν δὲ πλοίαρχος ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον εἰπὼν ὅτι τῇ ἕιχε κομίσει ἔνα τυρόν δὲ διν αὕτη τὸν πύραριστησε, προσποιούθεσσα, μὲ ἀλλόκοτον τρόπον. Εὐχαριστηθεὶς πολὺ ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ της, ἔλαβεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τεμάχιον λινοῦ ὑφάσματος, καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τὸ δεχθῇ.

«Ω ! Κάτε !, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, θὰ ξεσαι τῷρα
δηραία καὶ ὑπερήφανος ὡς αὐτοκράτειρα ! Ιδού εἶσαι
εὐτυχὴς γυνὴ οὐδέποτε ἔσχες τοσαύτην εὐδαιμονίαν
οἴσαν τῷρα θὰ ἔγης.»

Είτα δέ ξένος ἐνθαρρυθεὶς ἐτόλμησε νὰ ζητήσῃ καὶ
ἐν φίλημα παρὰ τῆς αὐτοκρατείρας, τὸ δποῖον τῷ ἐ-
δόθη. Τὴν στιγμὴν ταύτην δὲ πρίγγηψ Μεντζίκωφ ὁ
εὐνοούμενος ὑπουργὸς Πέτρου τοῦ Μεγάλου, εἰσῆλθε
κεκοσμημένος δι’ ὅλων τῶν παρασήμων καὶ ἔστη ἐ-
νώπιον τοῦ αὐτοκράτορος ἀσκεπής. Ὁ πλοιάρχος ἦρ-
ξατο νὰ ἀπορῇ καὶ δὲ Πέτρος ἰδὼν τοῦτο, ἔκαμεν νεῦ-
μα εἰς τὸν πρίγγηπα ἐξ οὐ κηνόσεν ἔκείνος δὲι ἐπε-
θύμει ν’ ἀποσυρθῇ.

‘Ο ἐκπλαγεὶς ‘Ολλανδὸς εἶπε — «Φαίνεται ὅτι
ἔγεις μεγάλας γνωριμίας ἔδω.»

«Ναὶ, εἶπεν δὲ Πέτρος, οὗτῳ καὶ σὺ δύνασαι νὰ ἔχῃς ἐὰν μείνης ἐνταῦθα μόνον ἐπὶ δέκα ἡμέρας. Υπάρχουσι πολὺ τοιοῦτοι ἐνδεεῖς εὐγενεῖς ἐνταῦθα, ὡς ἔκεινον τὸν δυποίον ἐίδες, οἵτινες πάντοτε ἔχουσι χάρην καὶ χαίρουσι πολὺ ὅταν εὑρώσι νὰ διανεισθῶσι παρά τινος, οὕτω δὲ εὑρον ἐμέ· ἀλλὰ σοὶ λέγω ὅτι πρέπει νὰ φυλάττεσαι ἀπὸ αὐτούς· ἀντίστηθι εἰς τὰς ἐνοχλήσεις των, σσον καὶ ἐν ἦνται αὗται κολακευτικαὶ καὶ μὴ θαυμαζωθῆς ὑπὸ τῶν ἀστέρων καὶ περικυνθίδων αὐτῶν καὶ ὁμοίων ἄλλων κοσμημάτων.»

‘Η ἔξηγητικὴ αὕτη συμβουλὴ καθησύχασσεν ἔτι
μᾶλλον τὸν ξένον. Εἶτα δὲ διεπραγματεύθη μετὰ τοῦ
αὐτοκράτορος ἐμπόρου περὶ φορτίου· ἀμαρτίας
κλείσει τὴν συμφωνίαν, διξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς,
ἥτις εἶχεν ἀλλαζεῖ, εἰσῆλθεν ὅπως λάβῃ διαταγὰς,
καὶ πρὶν ἂν δέ οἱ Πέτρος δυνηθῇ νὰ τὸν σταματήσῃ, ἀπον-
θύνθη πρὸς αὐτὸν μὲν τὸν τείτονον αὐτοκρατορικὴν με-
γαλειότης. Οὐδὲνδὲ ἀνηγέρθη ἀπὸ τοῦ καθίσμα-
τος αὐτοῦ, ἔπειτα ἐπὶ τῶν γονάτων του ἐνώπιον τοῦ
αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατείρας καὶ ἐπεκαλέσθη
συγγνώμην διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἣν ἔλαβεν. Οὐδὲν
λίαν ηὔχαριστήθη ἐπὶ τῇ σκηνῇ ταύτῃ, καὶ ἀνεγερ-
ρας τὸν ἔντρομον ἵκέτην, τὸν ἐκαμψ νὰ φιλήσῃ τὴν
χεῖρα τῆς αὐτοκρατείρας, τῇ ἐδόροις 1500 ρούβλια,
τῷ ἔδωκε φορτίον καὶ διέταξεν ἵνα εἰς τὸ πλοίον αὐ-
τοῦ, ἐφ’ ὃσον τὰ ξύλα αὐτοῦ ὑφίστανται, ἐπιτρέπη-
ται νὰ εἰσέρχηται ὀλους τοὺς ρωσικοὺς λιμένας χω-
ρὶς νὰ πληρωνῇ οὐδὲν τέλος. Τὸ προνόμιον τοῦτο τα-
γέως κατέστησε τὸν πλοίαρχον πλούσιον.

‘Η γαλλική λέξις *etiquette* σημαίνει ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς σημασίᾳ, δελτίον ἡ χάρτην. Ἐν χρόνοις παρελθοῦσιν ὑπῆρχε συνήθεια ἐν Γαλλίᾳ, ἐν τελεταῖς ἡ πανηγύρεσι, νὰ διανέμωνται μεταξὺ τῶν ζένων δελτία ἡ μικρὰ τεμάχια χάρτου, περιέχοντα σημείωσιν τῆς πορείας τῆς τελετῆς, καὶ ὅδηγίας πρὸς ἀς ἔδει νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ προσκεκλημένοι. Οὕτω ἔαν ἡ διεξαγωγὴ ἐγίνετο καταλλήλως, ἐλέγετο διτὶ ἐγίνετο συμφώνως πρὸς τὸ δελτίον, ἢ τὴν *etiquette*. Τοῦ χρόνου προΐστοντος ἡ λέξις ἔλαβε τὴν παρούσαν αὐτῆς γενικὴν σημασίαν.

Η ΒΑΡΚΟΥΔΑ ΚΑΙ Τ' ΑΝΟΗΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ

Ἐνα πρωΐ δύο παιδάκια
Κατεβῆκαν στ' ἀκρογιάλι
Νὰ μαζέψουν βοτσαλάκια,
Τό 'να τ' ὠνομάζαν Γιάννη,
Τὸ δὲ ἄλλο Δημητράκη.
Εἶχον φέρει δὲ μαζύ των
Κ' ἐν' ἐλαστικὸν τοπάκι,
Τὸ ἐπαίζαν, τὸ ἔκτυπων... .

Ἐξω 'κεὶ στὴν ἀμμουδιά
Ἡτο μιὰ βαρκοῦλα μόνη
Χωρὶς νά 'χρι οὔτε κουπιά,
Οὔτε τέλος καὶ τημώνη.
Τὴν ἔριψαν τὰ τρελλά
Μέσ' τὴν θάλασσα. Τὰ χάνουν... .
Μπαίνουν μέσα καὶ αὐτὰ
Καὶ δὲν ξεύρουν τί νὰ κάμουν.
Φεύγει, φεύγει . i. Πάει, πάει...
Ἡ βαρκοῦλα μακριὰ,
Γιατ' ἀρχίζει νὰ φυσάῃ
Ο ἀέρας τὰ πανγά.
Τὴν πηγαίνει δόπου θέλει
Τὴν κτυπᾷ ἑδῶ καὶ 'κει
Καὶ λοξά, λοξά ἐπιπλέει
Ὦ! τί θρηνοί, τί φωνή!

Τὰ παιδάκια κάμουν ίσο
Ἐνα ξύλο γιὰ κουπιά,
Ἄλλ' ἀντὶ ν' ἀρχῶνται 'πίσω
Ἐπηγαίνανε μπροστά.
Ὦ! τί φόδος! Προσπαθοῦνε...
Καὶ φωνάζουν δυνατά
Πῶς νὰ έλθουν πιθυμοῦνε
Ἐξω, ἔξω, στὴ ξηρά.

Τέλος πάντων μ' ἀφοβίαν
Μ' ἀγωνία φοβερά
Βγήκανε κατ' εύτυχίαν
Ἐξω 'κεὶ εἰς τὴν ξηρά.
Τὴν βαρκοῦλα ἔξω βγαίνουν
Καὶ καλῶς τοποθετοῦν
Καὶ στὸ σπῆτι τῶν πηγαίνουν
Τοὺς μιλοῦνε . . . δὲν μιλοῦν . . .

Οἱ γονεῖς των π' ὅτι εἶχον
Μάθ' αὐτὴν τὴν ιστορίαν
Μὲ τὴν οθεναράν φωνήν των
Ἐρωτῶσι μ' ἀπορίαν
Τὰ παιδία τῶν ποὺ ήσαν
Διατί ἀνευ ἀδείας
Ἐφυγαν; Καὶ 'κεῖνα εἴπων
Ολα 'κεὶ μετ' ἀληθείας.

Οἱ γονεῖς τῶν τότ' ἀρχίζουν
Δυνατὰ μὲν νὰ τὰ δέρουν

Κεῖνα ὅμως κοκκινίζουν
Αέγουν πῶς δὲν ξαναφεύγουν,
Ἀν δὲν εἴπωσ' οἱ γονεῖς
Οὔτε βῆμ' ἀπὸ τὸ σπῆτι
Ὄτι θά 'ναι πιμελεῖς
Κι' ὅτι δὲν θά 'n' ἀγροίκοι.

Νὰ προσέχετε παιδάκια
Νὰ ἀκούντε τοὺς γονεῖς σας
Καὶ μὴ παῖζετε παιγνιδάκια
Ολ' ἀγόρτα πολλοὶ σας
Ὑπακούετ' εἰς τὴν Πέμπτη
Ἐντολὴν τοῦ Δεκαλόγου
Ἡτις μόνον ἀποβλέπει
Τοὺς γονεῖς ήμῶν καθόλου.

(Πειραιεύς). G. I. ΘΕΟΦΙΛΟΣ.

ΠΟΤΙΚΙΔΑ

* * * Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς παγκοσμίου Ἰσραηλιτικῆς Ἐνώσεως ἔστειλεν ἔγκυλιον εἰς τὰς Ἰουδαϊκὰς συναγωγὰς ἐν Ῥωσίᾳ δοσι ὑπέστησαν διωγμόν, ἀναφέρουσα δὲν εἶναι ἔτοιμη νὰ βοηθήσῃ τὴν μετανάστευσιν αὐτῶν εἰς Ἀμερικὴν. Οἱ μετανάσται πρέπει νὰ ἔχωσι 13—35 ἑταῖς ἥλικιαν, νὰ ήναι ὑγεῖς καὶ φιλόπονοι τεχνίται. Ἡ "Ἐνώσις θέλει πληρώσει τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδίου — 250 φρ. διὰ τοὺς ἐνήλικας καὶ 150 διὰ τοὺς παῖδας μέχρι τῆς Νέας Υόρκης ή ἀλλην πόλιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. "Οταν ἀπαξ φθάσωσιν εἰς Ἀμερικὴν, οἱ νεήλυδες θέλουσι λαμπάνει καὶ ἀλλην βοηθείαν. Περὶ τὰ 140 στρέμματα γῆς θέλουσι χόρηγηθῇ εἰς ἐκάστην οίκογένειαν.

* * * Ο δήμαρχος τοῦ Λονδίνου ἔλαβεν ἐσχάτως ποσὸν θηραμάτων καὶ ἰχθύων πεπηγότων ἐκ τοῦ Σίδνευ τῆς Αὐστραλίας ἐν ἀρίστη καταστάσει.

* * * Ο μεγαλήτερος κρατήρος ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι ὁ τοῦ δροὺς "Ασω ἐν Κιουσίου, τῇ μεσημβρινωτέρᾳ νήσῳ τῆς Ιαπωνίας. "Εχει πλάτος 10—15 μιλίων, κατοικεῖται δὲ ὑπὸ 15,000 ἀνθρώπων.

* * * Ἐταιρία καλούμενή τῆς αὐτεκμηδενίσεως συνέστη ἐν Ιαπωνίᾳ ἐξ εὐγενῶν δισηρεστημένων κατὰ τὴς κυβερνήσεως. Τὰ μέλη τῆς ἐταιρίας ταύτης εἰσὶν ὑπόχρεα νὰ μὴ κατέχωσιν ἴδιαίτερον κεφάλαιον, εἰς οὐδὲν δὲ νὰ ἀποβλέπωσιν ἡ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτῶν βραχίονα δστις νὰ στηρίζῃ καὶ προσαπίζῃ αὐτοὺς, πρέπει δὲ νὰ συνεδριάζωσι καθ' ἐκάστην διαρκοῦντος τοῦ ἔτους, σκοπὸς δὲ αὐτῶν εἶναι νὰ λέγωσιν δὲτι ἀν βούλωνται, νὰ τρώγωσι καὶ πίνωσιν δὲτι θέλουσι, νὰ κοιμῶνται δταν ἔχωσι τὴν πρὸς ὅπνον διάθεσιν, καὶ νὰ μὴ φροντίζωσι περὶ οὐδενὸς τὸ ὄποιον δὲν ἀφορῇ εἰς αὐτοὺς προσωπικῶς.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ. — Νεώτατον εἶδος Ἀμερικανικῆς ΒΑΦΗΣ ἐκομίσθη κατ' εὐθείαν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ κατὰ τὴν ὄδὸν Βουλῆς ἀριθ. 29 Τυπογραφείον τῆς «Ἀθηναϊδος».

"Ανευ τῆς διὰ ψήκτρας προστριβῆς (χωρὶς βούρτσισμα) καὶ δι' ἀπλῆς ἐπαλείψεως μὲ σπόγγον ἐν ἐκάστῳ δοχείῳ περιεχόμενον, ΑΥΤΟΣΤΙΓΜΕΙ τὰ ὑπόδηματα στιλβοῦνται. Τιμὴ ἐκάστης φιάλης λεπτὰ 80.